

Veluwe

Gekraakte kasten

Tekst Bertus van den Burg

Afgelopen jaar hadden we zowel in kerkuil steenuil als in bosuil kasten nesten van de hoornaar .

Gelukkig waren ze na de eerste controle van de kasten begonnen te bouwen aan hun nest zodat we er weinig last van hebben gehad.

Wel is het heel vreemd als je zoiets tegenkomt want je weet niet of deze bewoond is.

Uilen en sloopvergunningen

In de Nieuwsbrief Kerkuilen van vorig jaar mei maakten Mark Sloendregt en Jochem Sloothaak gewag van de gevolgen voor de broedplekken van uilen als gevolg van de landelijke asbestsanering. Niet alleen de vervanging van asbestdaken – of zelfs de sloop van de desbetreffende schuren -, maar ook de zgn. rood-voor-roodregeling heeft zijn effect op nestplaatsen die vaak al tientallen jaren door Steen- en Kerkuilen worden bezet. Wellicht ten overvloede; Rood voor Rood is de regeling die een eigenaar de mogelijkheid biedt om op eigen erf een nieuwe woning in het landelijk gebied te bouwen. In ruil daarvoor moet onder meer een aanzienlijke oppervlakte aan schuren gesloopt worden. Het hoofddoel van het RvR-beleid is het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit van het landelijk gebied: dus hoe het gebied eruit ziet. Dit kan worden gerealiseerd door (landschapontsierende) agrarische bedrijfsgebouwen te slopen en verbeteringen aan het landschap. Óf elk oud kippenhok of varkensschuurtje het landschap ontsiert vind ik discutabel, maar dat terzijde.

In deze bijdrage aan het Uilennieuws de ervaring met een gemeente in het gebied op de Noordwest-Veluwe waar ik samen met uilenmaat Jaap een 30-tal kerk- en steenuilenkasten al een reeks van jaren controleer. De arme Veluwe zandgronden noopten boeren in het verleden tot het voeren van een gemengd bedrijf, met als gevolg dat er rond de boerderij een bonte verzameling aan schuren en schuurtjes was en nog steeds is te zien. Het momenteel economisch gunstige tij blijkt ook in het boerenland, waar de bewuste schuren zienderogen verdwijnen en er in de plaats daarvan – rood-voor-rood – streekvreemde boerderettes verrijzen. Hoezo *landschapontsiering*.

In de zomer van 2017 bezochten we een locatie in Nunspeet voor een kerkuilenkastcontrole. Ter plaatse bleek de schuur samen met de kast te zijn gesloopt. Het jaar daarvoor hadden we de deksel van de kast rechtop staand in de kast aangetroffen, deze uiteraard zonder bewoning. Dat had voor ons al een teken aan de wand moeten zijn.

Dit voorval was voor ons aanleiding een lijst met bij ons bekende locaties van broedende dan wel aanwezige uilen naar de gemeente Nunspeet te sturen, de gemeente waar het gros van ons kastenbestand hangt. Wel met de restrictie dat wij uiteraard niet alle locaties kennen en dat de

gemeente verantwoordelijk is voor beoordeling van sloopvergunningen en op correcte naleving van de wet. Een ontvangstbevestiging van genoemde lijst heb ik niet gehad.

In 2019 bleken opnieuw twee locaties met uilen te zijn gesloopt; een werktuigenloods en een woonboerderijtje. Blijkbaar had de gemeente zich weinig gelegen laten liggen aan onze lijst. Bij een derde kerkuilenlocatie waar het hoogstwaarschijnlijk net zo mis zou gaan kwamen we er bij toeval achter dat het agrarische object, een volledig vervallen boerderij met bijbehorende schuren in deplorabele staat, maar mét nestkast, te koop stond. Ik heb de betrokken makelaar op de hoogte gesteld van de Natuurbeschermingswet en hem dringend verzocht een potentiële koper op de hoogte te stellen van de aanwezige Kerkuilen op het bewuste erf. Kort en goed, de nieuwe eigenaar heeft alle bouwwerken op het perceel laten slopen, op een bakhuisje na. In overleg met ons is buiten de broedperiode om de nestkast verplaatst naar de zolder van het bakhuisje.

Wat betreft de melding 'Sloopvergunning' op het aanvraagformulier Omgevingsloket. De aanvrager die met dit formulier een sloopmelding doet, dient daarbij zelf een hokje aan te vinken indien het bij het object betreft: "Handelingen met gevolgen voor beschermde plant- en diersoorten". Wanneer hij dit 'vergeet', dan is het aan de betrokken gemeente om dit te corrigeren, te controleren en vervolgens te handhaven.

Gelet op bovenstaande is er begin december 2019 een brief verzonden naar het college en de raad van de gemeente Nunspeet, maar daarin vermeld de door ons geconstateerde overtredingen op de Natuurbeschermingswet en het dringende verzoek deze wet correct uit te voeren. Op het moment van schrijven – 16 februari 2020 – is nog niets vernomen van de gemeente, ook niet een ontvangstbevestiging. Speelt er vandaag de dag in de media niet een discussie over het vertrouwen van de burger in de overheid?

Roel Pannekoek

Bijschrift foto: Een fraai voorjaarsplaatje van het genoemde erf dat tot vorig jaar een ideaal biotoop vormde voor Steen- en Kerkuilen. De kerkuilenkast die tientallen jaren met goed broedsucces in een van de golfplaten schuren hing, is verplaatst naar de zolder van het bakhuisje helemaal rechts op de foto. (foto: Roel Pannekoek)